

ת"פ 29218/03 - מדינת ישראל נגדadel אדרעי

בית משפט השלום בקריה גת - בשבתו בביב"ש אשקלון

ת"פ 16-03-29218 מדינת ישראל נ' אדרעי

בפני כבוד השופט נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

adel אדרעי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב 1952.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן ביום 15.10.23 בשעה 12:45 במחסום תרكومיא, הסיע הנאשם במוניותו תושב הרשות הפלסטינית שאין בידו אישור כניסה ושהיה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 17.12.2017 הציג הצדדים הסדר, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקير. לא הוצאה הסכמת עונשית. ההגנה ביקשה לבחון אפשרות ביטול הרשעה.

סקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 52, נשוי אב ל-6 ילדים. ביחס לעבירה הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הסיע 3 נוסעים ובדק אחד מהם. הודה בכך שה坦הה בצוות פיזיה, חש בושה וחרטה על מעשי. כיום עיר יותר לסיכון הבטחוני הגולם בהתנהלותו. הנאשם נעדר הרשעות. שירות המבחן ציין כי הנאשם לא הציג מסמכים המצביעים על נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה. עם זאת, לאור עברו ולקיחת האחריות והיותו בעל סולם ערכיים נורומייבי, המליץ שירות המבחן לשקלול ביטול הרשעתו. בנוסף, המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 120 שעות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפניה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי הפגיעה בערכים משמעותית, טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין 1-6 חודשי מאסר לצד עונשה נלוויות. המאשימה סבורה שהמלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירה ועתה להטיל על הנאשם עונשה בדמות מאסר ברף הנמוך - ביןוני של המתחם פסילה בפועל פסילה על תנאי מאסר מותנה קנס והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטיית טען, כי הנאשם נורמטיבי, נעדר עבר, שיתף פעולה עם שירות המבחן, לקח אחירות הביע חרטה, איש عمل. לדבריו הנושא שוחרר ולא היווה כל סיכון. לדבריו יש להימנע מהרשעה ולאחר מכן לפתח דף חדש. ככל שבית המשפט יחליט להרשיעו הוא ביקש כי המאסר המותנה יהיה סמלי, שכן מדובר בנהג ציבורי ושחקנס יהיה סמלי, שכן מצבו הכלכלי של הנאשם קשה. הנאשם מפרנס 6 ילדים. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מפסילת רישומו ולהסתפק בפסילה מותנית.
6. הנאשם הביע צער על מעשיו וכיון שהוא לא יקרה שוב.

דין

7. במקורה דנן, **הערכיהם החברתיים** המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הם שלום הציבור ובطחונו זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסייעים, המלינים והמעסיקים שהוים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שיקבע, כי יש לנקט כלפים במדיניות של עונשה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל בגין סורגי ובריח (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, רע"פ 8191/06 קריספי נ. מדינת ישראל, רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל).

8. בוחנת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות תיק זה היא ברף הנמוך, בפועל לא נגרמה פגיעה כונקרטית בביטחון הציבור.

9. באשר **לנסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שואה בלתי חוקי יחיד, כי ההסעה נעשתה במחסום תרkommenיא. אין אינדיקציה להסעה בשכר.

10. בוחנת **מדיניות העונשה** הנהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

רע"פ 16/2844 ביאלה נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירה של

ניסיונו להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליוון נדחו.

רע"פ 9038/15 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בבקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהיה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוספת. (הנאשם ובן משפחה נוספת הגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשים מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליוון נדחו.

רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל**, התקבלה בבקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסעה קצרה שלא על רקע עסקיו). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 ימים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 14-05-42224 **סאלח סרסור נ' מדינת ישראל** התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית審判 קמא גזר 8 חודשים מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים. למערער ואישתו בעיות רפואיות שנסקרו בתסaurus ובמסמכים רפואיים. מדובר בנאשם בן 77, בעל משפחה, שלא קיבל תמורה מהשב"ח אותו הסיע.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשים ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 מדינת ישראל נ' יוסף; (הסעת שב"ח); ת"פ (פ"ת) 31399-09-15 **מדינת ישראל נ' קין** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (אשקלון) 18284-07-15 **מדינת ישראל נ' בגדריאן** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שווקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (ב"ש) 19080-09-14 **מדינת ישראל נ' ابو אלקיים** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיווע להעסקה); ת"פ (רמלה) 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אלעמורו** (הסעת שב"ל); ת"פ (פ"ת) 14453-12-09 **מדינת ישראל נ' קלינר** (הסעת שב"ח); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

.11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטוות, נע מאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר.

ביטול הרשעה

עמוד 3

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשייעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים וויצו דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים, ושנית הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים במקרה דין, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשותת הנאשם בדיון.

ה גם שנסיבות ביצוע העבירה שבפני אין ברף חומרה גבוהה, וה גם שהנאשם נעדר הרשותות קודמות וככל מנעהו אורח חיים נורטטיבי, לא הזכיר כי הרשותה תפגע פגעה חמורה בשיקומו או תגרום לו נזק קונקרטי בעוצמה צזו המצדיקה ביטול הרשותה.

כמעט בכל מקרה הרשותה עלולה לגרום נזק כזה או אחר למורשע, אין די בכך כדי להצדיק בכל מקרה ומקרה ביטול הרשותה. יש צורך להוכיח שעוצמת הפגיעה כתוצאה מהרשעה פלילתית תיצור פער בלתי נסבל בין תועלתה של הרשותה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי.

נטל ההוכחה רובץ לפתחו של הנאשם.

הנאשם לא הרים את הנטול.

הנאשם לא הוכיח כי הרשותתו תפגע בעיסוקו.

לא נעלמה מעניין המלצה שירות המבחן לבטל הרשותתו עם זאת, הנני סבורה כי אין בנסיבות אשר הוצגו על ידי שירות המבחן כדי להצדיק ביטול הרשותה.

מן המפורסמות הוא כי בית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן, ראו למשל רע"פ 12/1819 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל**:

"הלכה מושרת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששים לו אין זחים, בהכרח, לשיקולו בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכלולים של ההליך הפלילי, ובינויהם לעניינים שירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוני נ. מ"י**; רע"פ 15/8344 **מחAMDID נ. מ"י**; רע"פ 16/2208 **גוזר נ. מ"י**.

וודges, אין מדובר ברגע צעיר, שמצו בראשית דרכו התעסוקתית, אלא בנאשם שהיה בן 52 שנים, שע"פ האמור בתסוקיר שירות המבחן מתפרקנס כמחסנהי במחסן של חומרה בניין, ע"פ טיפולו ההגנה, אף נהוג במוניות.

עינתי בפסקין דין אליו הפנה ב"כ הנאשם, בשניים מתוכם הנאים הורשו וגזרו עליהם מאסרים מותניים

ונינה נלוית, בתיק 13-01-56474 ביטל בית המשפט הרשות הנאש של נסיבות אישיות חריגות, בתיק 10-03-18086 ביטל בית המשפט הרשעה לאחר שוכח כי גרם לנאהם שבפני נזק קונקרטי בעוצמה המצדיקה ביטול הרשותה.

בעניינו של הנאשם שבפני נסיבותו האישיות אין חריגות באופן שמאפשר ביטול הרשותה, אף הנזק שיגרם לו, ככל שיגרם, כתוצאה מהרשותה, אינו בעוצמה כזו המצדיקה ביטול הרשותה.

14. לאור האמור, הרשותתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הוהלום

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקלה.

16. בבואו לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הוהלום, לחייב בחשבן את השיקולים הבאים:

• את היותו נעדך עבר פלוי.

• את נטילת האחריות על מעשיו.

• את פגיעה העונש בנאהם, בדיםיו העצמי.

• את האמור בתסקיר שירות המבחן ואת המלצהו העונשית של שירות המבחן.

• את שיקול הרתעתו היחיד והרביבוגדרו של המתחם.

17. לאחר ש核实תי מכלול השיקולים, ראייתי לנכון לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש הוהלום בכל הנוגע לרכיב המאסר. לאור העובדה כי זו הרשות ראשונה של הנאשם ושים לב לחוף הזמן, לא תוטל פסילה בפועל לנאהם, אסתפק בזו הפעם בפסילה מותנית.

18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנאים במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכנסת לישראל התשי"ב-1952.

ב. פסילה על תנאי בת 4 חודשים לפחות 3 שנים שלא יעבור עבירות על חוק הכנסת לישראל.

ג. הנאשם יחתום על התchiebot כספית בסך 3,000 ל"י להימנע מביצוע עבירות על חוק הכנסת לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתchieבות תחתם במציאות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 ימים.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בicular להקידם נוער ביפו בתפקיד עובדות תחזקה בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתרור צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוע לבית המשפט. הנאשם מזוהה כי אם לא ימולאו תנאי הצע במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהם"ש המחויזי

כל שיש מוצגים - ישמדו בחלווף תקופת הערעור.

ניתן היום, 19.7.2018 במעמד הצדדים.